

Naročnina listu: --
Celo leto . . . K 10.—
Pol leta 5.—
Četrt leta . . . 2.50
Mesečno 1.—
Zunaj Avstrije: ----
Celo leto 15.—
Posamezne številke
-- 10 vinarjev. --

STRAŽA

Inserati ali oznanila
se računajo po 12 vln.
od 6redne petivrstice: pri
večkratnih oznanilih velja
--- popust. ---

„Straža“ izhaja v pon-
deljek in petek popoldne.
Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravništvo: Maribor
Koroška ulica, 5. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure popoldne.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo.

Dunaj, 4. okt.

Italijansko bojišče.

Boji na ozemlju Sv. Gabrijela so nekoliko pojenjali. Prejšnjega dne smo vjeli 6 italijanskih častnikov, 407 mož ter 2 zdravnika.

Naši zrakoplovci so sestrelili tri sovražna letala.

Na tirolski fronti nobenih posebnih dogodkov.

Vzhodno in albansko bojišče.

Položaj je nespremenjen.

Nemško večerno poročilo.

Berolin, 4. okt.

Na bojišču v Flandriji so Angleži pri današnjem velikem napadu prodri samo en kilometer naprej v našo obrambo zono med krajema Poelcapelle in Ghelnevelt. Posebno srdita borba se vrši vzhodno od Zonbeke in zahodno od Becelaere.

Vsenemci proti Černinu.

Vsenemci v Nemčiji so se zelo razburili nad miroljubnim govorom grofa Černina. Posebno konservativci in desno krilo nacionalnih liberalcev je silno ogorčeno nad Černinom, ker se je izjavil za sporazumni mir, brez pridobitev in odškodnin. Vsenemci, plačani od bogatih tovarnarjev orožja in municije so za nadaljevanje vojske do popolne nemške zmage.

Anglija hoče zmagati.

V angleški zbornici je rekel minister Churchill med drugim tudi sledeče: Vsi si iz srca želimo mir, toda sedaj še ni prišel čas, da bi se govorilo o miru. Nahajamo se v najresnejši dobi vojske. Vojnih ciljev še nismo dosegli, kajti pruski militarizem še ni strt in uničen. Bila bi grozna napaka skleniti mir še poprej, predno da nismo dosegli vojnega cilja. Bilo bi prezgodaj reči, da je boj Pčolnov končan. Prihodnje leto bodo naše armade številnejše in bolje opremljene kakor kedaj poprej. Mi hočemo in tudi bomo zmagali.

Nova za Slovence važna razkritja.

Poslanec dr. Verstovšek je zasledil nova razkritja, ki Slovincem dovolj jasno odpirajo oči, kakšne namene je imela vlada s slovenskim ozemljem na Štajerskem. Ni dovolj, da skrbijo za germanizacijo Slov. Štajerja razni Volksrati, Südmarka in Schulverein, še vlada je očito začela z germanizacijo potom naseljevanja in dokazala, da nas Slovence hočejo raznaroditi. Hvala Bogu, tudi te nakane smo preprečili in jih bomo še v bodoče vedeli preprečiti. Zato je potrebno, da se vedno bolj združujemo vsi sloji slovenskega naroda, da se skupno bojujemo na vseh črtah proti vsakemu, ki deluje proti obstanku slovenskega naroda.

Interpelacija dr. Verstovškega nam pojasni vsa razkritja in namen vlade. Glasi se:

Interpelacija na ekscelenco ministrskega predsednika kot zastopnika celotne vlade in ekscelenco notranjega ministra radi odpoklica vseh nemških

beguncev iz slovenskega dela Štajerske, kateri so bili od prejšnjih vlad v svrhu germanizacije naseljeni na slovenskem ozemlju.

Slovensko ozemlje Štajerske je dobilo v teku vojke vojaštva, beguncev, barak in šotorov v veliko večji meri, nego jih zamore prenašati. Dobrovoljno ljudstvo se je zavzelo povsod klub najtežjim živlenskimi razmeram za uboge begunce, ki so morali zapustiti domačije, in jim je šlo na roko, kjer je to zamoglo. Takoj v početku dovažanja beguncev so že začeli Slovenci premišljevati, kako je to, da naseljuje vlada pač med nje židove, Lahe in nazadnje tudi gališke Nemce, da se je pa protivila z vso silo naseljevanju goriških Slovencev in jim delala največe ovire. Glavarstva na Slov. Štajerskem, zlasti v Ptuj, so skrbela jako za prebivališče nemških beguncev, ekspozičura v Konjicah se je najskrbneje brigala za židove in rekvirirala za nje celo kmetske domove, glavarstvo v Mariboru je očetovsko skrbelo za Lahe, toda vsa brez razlike, kakor da bi dobila za to posebna naročila, so se protivila naseljevanju goriških Slovencev.

Podpisanemu je došlo v roke pismo, ki potrjuje vse razne misli Slovencev v tej zadevi in razkrinka namero nemškega naseljevanja:

»Nemška pomožna ekspedicija za Galicijo.
Župnik Dr. Teodor Zöckler, tč. v Dolini-Broczkow.
Mojim ljubim občanom in verskim dragom na Sp. Štajerskem.

Ravno je g. misijonar Theunert došel k meni in mi poročal, kako Vam gre. Težko mi je, da je tako prišlo. Ne mislim, da je kdo tam tako nespameten, da bi mi najmanjšo krivdo na tem pripisoval. Jaz sem vse poskrbel, kolikor mogoče in sem moral verjeti po ponovnih izjavah dunajskega pomožnega odbora, da bodo tudi poznejši vlaki beguncev kot prvi napoteni na Zg. Avstrijsko. Vidim tudi, da sta misijonarja Kohls in Theunert vse storila, kar je bilo v njihovi moči, da bi doseglja izpolnitev dane obljube. Bila pa sta brez moči, kakor sem tudi jaz sedaj tu brez moči, vspričo nenadne nespremenljive odločbe vlade.

Jaz sem, kakor hitro sem dobil prvo poročilo, takoj odločno protestiral zoper neopravičeno postopanje vlade. Pisal sem tudi na razne uplivne osebe v Gradcu in na Dunaju in jih prosil za pomoč. Kar nas posebno razburja je to, da se žide pošilja v nemške kraje, in celo vzame iz slovenskega ozemlja, da napravijo prostor našim ubogim nemškim Galicijanom, katerih očitno nečejo v nemških deželah.

Seveda se nam poroča, da vlada zasleduje velepolitični načrt. Ona skuša po mogočnosti naše begunce obdržati na Sp. Štajerskem, da setam stalno naselijo in s tem pomagajo germanizirati te izključno od Slovencev naseljene kraje.

Jaz moram to postopanje vlade najglobokejše obžalovati. Da hoče vlada nemštvo na Štajerskem okrepiti, je sicer hvale vredno. Če pa hoče nas rabiti za tak načrt, potem bi bilo pravilno in dobro, da nas preje obvesti, ne pa v zadrego spravi. Po mojem mnenju sedaj še ni čas za nemške Galicijane iskati novih bivališč. Ali pa vlada že ve, da ne bomo mogli več se vrniti v svojo domovino? Naši častniki in vojaki mislijo drugače. Oni nam zagotavljajo, da bo kmalu bila ura rešitve za južno-vzhodno Galicijo. Če pa tudi ne, četudi moramo iskati novo

domovino, potem se nas mora preje vprašati in moramo biti na jasnem, ali nova domovina odgovarja pogojem, katere moramo postaviti.

Moji dragi rojaki in verniki! Mi Nemci Galicije smo dolgo trpeli pod pritiskom slovanske okolice, ki nas ni umela in je nam življenje grenila. Pa v stari domovini, v kateri so se naši očetje udomačili tekom 120 let, se je dalo to prenašati, ker smo se naučili sami si pomagati in ker smo od ustanovitve zveze krščanskih Nemcev in nemškega narodnega sveta vendar še nekaj uspehov dosegli za svoje pravno stališče, za svoj jezik in svojo solo.

Če pa pridemo zopet v novo deželo s slovenskim prebivalstvom, moramo boj z novo začeti. Avstrijska vlada je sicer svojim oblastim ukazala, nam v vsakem oziru pomagati; to je tudi naravno, ker nas hoče pridobiti in vabiti za svoj namen. Kdo pa ve, če bo avstrijska vlada, ki je že gotovo podlegla slovanskim uplivom, dovolj močna, svoje obljube držati. Lahko se tudi zgodi, da se Vas naseli na Spod. Štajersko med Slovence, kakor nekdanj Nemce v Galiciji, da pa Slovenci, od početka nam tujci, dobe moč v roke, kot v Galiciji Poljaki, in da nam potem še slabše gre nego v Galiciji.

Jaz sem dolžan, dragi bratje, Vam sporočiti, da se je po pooblaščenju nemške vlade mene vprašalo, ali bi nemški begunci iz Galicije ne bili voljni v Nemčijo se zateči. Tudi tam so pripravljene dati nam novo domovino, če bi ne mogli vrniti se nazaj. Zdi se mi, da more nemška vlada preje držati svoje obljube, nego saj dosedaj ali pol slovanska avstrijska vlada.

Sicer pa mislim, da se sedaj ne moremo odločiti, če si naj poiščemo novo domovino.

(Konec prihodnjic.)

Državni zbor.

Maribor, 5. oktobra.

Položaj v državnem zboru je še vedno nejasen. Vlada se neprestano trudi, da bi dobila Poljake, vsaj zmernejše poslance na svojo stran. Predsedstvo Poljskega kluba je imelo včeraj, dne 4. oktobra posvetovanje glede poljskih gospodarskih zahtev, katere bodo danes predložili ministrskemu predsedniku. Poljaki zahtevajo, da mora vlada upostaviti zrušene kraje, zgraditi predvsem hiše in plačati odškodnino vsem tistim, ki so trpeli po vojski kako škodo. Plačati se mora tudi vse, kar se je prebivalstvu v vojnih krajih odvzelo. Poleg tega še zahtevajo Poljaki civilnega namestnika in civilne uradnike. Te zahteve pa so skoro neizpolnjive. Prvič nima finančni minister niti približno toliko sredstev, da bi zgradil porušeno Galicijo in plačal vojno škodo, Ogrji pa nočejo nič prispevati. Na drugi strani pa se armadno poveljstvo krčevito brani civilne uprave. Sicer pa prevladuje v Poljskem klubu narodni in demokratični duh, ki je proti sedanji vladi, katera se je zapisala Nemcem. Proračunski odsek se je do torka odgodil. Med tem se bodo vršila za kulisama pogajanja, a lá kravje kupčije. Jugoslovanski klub vstraja pri svojem znanem stališču, da ne podpire vlade, dokler se ne izpolnijo naše zahteve.

Seja, dne 2. oktobra.

Nadaljevala se je proračunska razprava. Nemški nacionallec Waldner je trdil, da se je s danjo vojsko ubilo strašno zver — panslavizem.

Slovenski poslanec dr. Ravnihar je pričel govoriti slovenski. Velika odgovornost zadeva narodne zastopnike. Še pozni rodovi bodo kazali na nas, češ, ti so bili, ki so odločevali usodo našega naroda. Zavedajmo se, da delamo zgodovino svojega naroda. Obširno je govoril o znanih jugoslovanskih zahtevah in izjavil, da so Jugoslavi pričakovali na njihovo deklaracijo drugačnega odgovora od ministrskega predsednika. Naša krivda ni, če bo avstrijska država vsled nezmožnosti njenih vodilnih državnih smrtno bolna počasi umirala. Dali smo vladi priliko, da ozdravi bolno telo avstrijske države po receptu enakopravnosti in zadovoljitve vseh njenih narodov. Toda ta način zdravljenja so zavrnili. Ministrski predsednik se je našel na čudovit način glede naše zahteve po združenju Jugoslovancev v bratskem objemu z ogrskim ministrskim predsednikom in nemško nacionalno zvezo. Avstrijska misel se tolmači kot vedno večja samostojnost Ogrske in nadvlada Nemcev v državi. Zavračamo odločno očitane, da nimamo smisla za avstrijsko državno misel. V juniju smo glasovali za proračun, ker nam je tako velela dolžnost do naših sinov na bojnem polju, do armade in države. Če bi danes isto storili, bi poljubili roko, ki drži bič. Prepričani smo, da bomo dosegli svoj jugoslovanski cilj tudi brez sodelovanja vlade. Protestiramo pa proti sumničenju, da nam je naša deklaracija narekovala ententa. Jugoslavi vztrajamo trdno na svojem programu. Naj bo vlada prepričana, da si bomo sami znali izbrati svoj prostor na solncu. (Dolgotrajno odobravanje in ploskanje.)

Poslanec dr. Benkovič zakliče: V Bosni je neko vojno sodišče v enem dnevu obsodilo 100 ljudi in jih dalo usmrtiti. (Ogorčenje in medklaci pri Jugoslovanih.)

Za dr. Ravniharjem so govorili Seidel, dr. Leveckij, Steinwender, Daszynski in Serou. Nato je dobil besedo zastopnik tržaških Slovencev dr. Rybar, ki opozarja na besede barona Chlumeckega, da nam je usoda dala še enkrat priliko, da se začnemo približevati Jugoslovancem, in ki je govoril o tem, da mora iz te vojne nastati svoboden zjedinen jugoslovanski narod. Vprašanje je le, ali z Avstrijo ali proti Avstriji, ali s Habsburžani ali proti njim. Prvi slučaj bi nas dvignil do nove višine, drugi bi zapečatil našo usodo. Te besede nemškega politika naj bi bile vladi in Nemcem resno svarilo. (Tako je!) Mi Jugoslavi ne čutimo nikakega sovraštva proti nemškemu narodu, ali nasproti temu mi povsodi zadevamo na sovraštvo. To sovraštvo gre tako daleč, da nas ne imenujejo z našim imenom »Slovenci«, ampak »Windische«. Trdi se, da mi Jugoslavi imamo sedaj slovenskega ministra v kabinetu in bi morali radi tega izpremeniti svoje stališče napram vladi. Značilno je, da je bilo to ministrstvo kreirano še le leta 1917 in da do današnjega dne še nima imena, študirajo še le, kake posle bi mu dali. Umevno je samo po sebi, da nam je naš minister krajan simpatičen, ali zbog tega ne moremo popustiti svojih postulatov in svojih narodnih želj. Ne moremo mir-

no prenašati, ako pri vojaki imenujejo naše črnovojnike »Windische Trottel«. Slovenci bodo glasovali proti proračunu. (Odobranje in ploskanje pri Jugoslovanih)

Z govorom dr. Rybara je končano prvo čitanje finančne predloge. Finančna predloga je izročena proračunskemu odboru v poročanje. Zbornica je določila, da se naj prične drugo branje proračunskega provizorija 16. oktobra. Poročilo o rednem proračunu naj predloži budgetni odsek do 2. decembra, poročilo o centralnih računskih zaključkih pa tekom 4 mesecev.

Seja, dne 3. oktobra.

Razpravljalo se je o poročilu socialno-zavarovalnega odseka o spremembi zakona o bolniškem zavarovanju in varstvu mater in otrok. Zakon vsebuje velike ugodnosti zavarovancem in materam. Dnevni zavarovalni znesek se poviša, obenem se pa podaljša tudi doba izplačevanja podpor, to je doba boleznii.

Veliko pozornost je vzbudila interpelacija čeških poslancev na domobranskega ministra radi usmrčenja nekega dragonca na dunajskem glavnem kolodvoru. Dne 1. oktobra se je na dunajskem vzhodnem kolodvoru dragonec Maurič, ki je bil dodeljen oddelku strojnih pušk, hotel pred odhodom posloviti od svojih znancev. Nadporočnik je to videl in je dal v prepiru dragoncu več zausnic. Ko se je dragonec branil, ga je nadporočnik zabol z bajonetom. Dragonec se je mrtev zgrudil. Domobranski minister podmaršal Čap, katerega so poklicali v zbornico, je izjavil, da mu je slučaj neznan in je obljubil, da bo dal zadevo natančno preiskati.

Delovni program.

V seji načelnikov dne 2. oktobra se je določilo, da se bodo omejile plenarne seje, a se tem bolj pospeši delo v odsekih. Proračunski odsek mora rešiti začasni proračun v 14 dneh, redni proračun pa čez 2 meseca.

Poslanec dr. Korošec je predlagal, naj razpravlja zbornica o sledečih predmetih: Poročilo o imuniteti poslanca Grafenauerja, o ravnanju s politično nezanesljivimi in o odškodnini internirancem in konfinirancem.

Nemška obstrukcija v odsekih.

V imunitetnem odseku se je dne 3. oktobra razpravljalo o mandatih pomiloščenih poslancev Kramarža, Rašina, Burivala, Choca in Vojna. Češki predlog zahteva, naj predsednik imenovane poslance povabi k sejam zbornice. Nemški poslanci so v imunitetnem odseku stavili zavlačalne predloge.

V železniškem odseku se je razpravljalo o predlogu poslanca Kadceka, ki zahteva, naj se prekliče določilo, da je nemščina uradni jezik pri državni železniški upravi. Minister Bahans je zagovarjal vladno odredbo. Nемеc Zaunegger je stavil zavlačevalni predlog, da se naj poročevalčevi predlogi in ministrov govor da v tisk in se naj

odgodi razprava. Po daljši debati, katere se je udeležil tudi dr. Korošec, je bil Zauneggerjev predlog sprejet z 22 glasa proti 20 glasovom.

Predlogi in interpelacije slovenskih poslancev.

V torkovi seji je stavil poslanec dr. Benkovič predlog za podporo občini Zabukovje v brežiškem okraju, ki je trpela vsled toče, poslanec dr. Verstovšek o draginjskih razmerah na Slovenskem in dr. Korošec o izjavi justičnega ministra, ki jo je podal nekemu madžarskemu časnikarju. (Glej »Političen razgled«!)

Mirovni govor grofa Černina.

V drugih državah podajo vodilni državniki izjave, kakršna je izjava grofa Černina, v postavočajnih korporacijah. V naši državi imamo izjemo: Zunanji minister je govoril ob bogato obloženi mizi, pri ministrskem obedu. Glavni tema Černinovega govora je: Avstrija je pripravljena, stopiti v mirovna pogajanja. Temeljna načela bodočega svetovnega reda so: obligatorično ramsodišče in splošno razoroženje, svoboda odprtega morja, izločenje teritorialne varščine in preprečenje bodoče gospodarske maščevalne in gospodarske vojske. Avstrija je za mir brez aneksij in odškodnin, v slučaju nadaljevanja vojne revidiranje programa in za odškodnino.

Voditelj naše zunanje politike je s to izjavo odločno zavrnil vsenemce in druge zavlačevalce svetovne vojske. Ententini državniki imajo sedaj besedo. Želeti bi bilo, da bi slično izjavo kot grof Černin podal tudi dr. Michaelis v Berlinu in potem bomo takoj zopet korak bližje miru.

Pri obedu, ki ga je dal dne 2. oktobra ogrski ministrski predsednik k njemu na obisk došlemu ministru zunanjih del, je minister grof Černin najprej pojasnil sijajni vojaški položaj zaveznikov ter potem rekel med drugim:

Čemu se borimo?

Milijoni, ki se bore bodisi v strelskih jarkih ali v ozadju, hočejo vedeti, čemu se bore. Pravico imajo izvedeti zakaj še ni miru, ki ga želi ves svet. Ko sem bil postavljen na svoje mesto, sem porabil prvo priliko, da sem izjavil, da nečemo izvršiti nikakih nasilnosti, a jih tudi ne maramo pretrpeti ter da smo pripravljene začeti mirovna pogajanja, čim zavzemo sovražniki stališče o miru sporazumljenja. Ne prekličem ničesar tega, kar sem povedali, v prepričanju, da odobrava velikanska večina tu in v Avstriji moje stališče. Po tej omembi se čutim prisiljenega povedati javnosti nekaj o tem, kako si c. in kr. vlada sploh predstavlja nadaljni razvoj popolnoma razdrtih evropskih pravnih razmer.

Omejitev vojaškega oboroževanja.

V velikih obrisih je naš program za obnovitev

LISTEK.

Duhovnik — duša naroda.

Slika iz Lužice. Poslovenil Podravski.
(Konec.)

Naposled dospe v bolnišnico, kjer ga vratar odpelje v sobo za operacije. Ondi v kotu leži revni Kuba. Strežaj bolnišnice v beli kučmi in predpasniku brska nekaj poleg postelje in oskrbnica mu podaja zdravilo, toda Kuba se za nju ne zme-ni, marveč stegne roke župniku nasproti.

»Milostljivi gospod«, pravi mu s slabim glasom, »kaj se je pripetilo z menoj revežem? . . . Moj konec se bliža.«

»Ne umrete, nikakor«, tolaži župnik bolnika, kateremu so se oči zalile s solzami, ko je poslušal dragi glas ob poslednji uri.

»Oh Jezus! torej ste g. župnik vendar-le prišli pogledat k meni? A jaz se tukaj med tujei bojim umreti . . . rešite me gospod!«

Polaščuje se ga vročnica — v duhu se nahaja zopet nad Varto, vidi vse svoje znance in osivela glava župnikova se spremeni v zvezdnato krono; dasiravno se mu oči že prevlekajo z mreno, vendar usta še šepetajo potihoma:

»V Dombrovem se že zeleni ozimina na polju. Oh, gorjé, kako je ondi lepo, Marica izpušča krave . . .

v cerkvi svirajo orglje . . . stari Matija začenja peti: »Pod tvoje varstvo . . . Oh! pomagajte častiti gospod!«

Črez trenutek zapusti župnik z vlažnimi očmi bolnišnico. Noge mu nikakor nočejo služiti; začuti nekako otožnost nad smrtjo revnega delavca.

Dneva je le še malo, toda njega čaka še mnogo dela. Mora napisati referat, ki se prečita na večernem zborovanju, a pred vsem drugo dati v red četrtletne župnijske račune.

Urno obrača pole, pripisuje številke ter se raduje posledic, da je cerkveno premoženje v dobrem redu, kajti dobro je gospodaril s tujim denarjem, ki mu je bil zaupan. In še urnejše mu gre poročilo izpod rok; starček se ogreva, skladajoč ogovor do tovarišev pri delu in naporih. Ko odbije ura sedem, se ogrne s plaščem in odide v mesto. Na stopnicah ga zdramijo iz misli besede:

»Herr Präsident vabi vašo dostojnost k sebi na gostijo; dospel je bil brat njegove ekscelence gospoda škofa, ki želi seznaniti se z vami.«

»Das freut mich sehr, toda ne morem priti, imam preveč opraviti, prosim vneto odpuščanja, jutri sem vam na razpolago!«

Služabnik odide začuden, toda župnik koraka med tem za mesto, kjer ga že pričakuje tolpa lužičkih Srbov v neznatni hišici.

Župnik sluti, da se nad njegovo glavo zbira

ujmca, toda ne boji je. Ne koprni po uradih in odlikovanjih, ne briga se za varstvo velikih in močnih. Svoje dolžnosti od naselnikov v župniji opravlja zvesto, po premoženju in po visokih prebendah pa ne koprni. Skromni dohodki zadoščujejo njegovim potrebam — in kolikim on še pomaga s svojim denarjem! Da, ko pa je župnikova beseda nezmožljiva za njegove naselnike, toda on ne zlorabi svojega vpliva, dasiravno z močjo duha pridobiva priznanje in ceno. Življenje mu mineva kakor bi pihnil, dnevi kakor ure v neprestanem tihem in požrtvovalnem delu.

»Moje življenje ne priprada meni, marveč moji rodbini, mojim naselnikom«, pride župniku na misel po vrnitvi na dom zvečer ob devetih. »Prevzel sem na svoje rame duhovniški poklic«, si ponavlja v duhu, ko sede po skromni večerji k svojim ljubljenim knjigam.

Pa je tudi po celodnevem trudu nemara edini trenutek počitka. Popravlja ravnokar napisano pripovedko za narod, končuje članek zgodovinske vsebine in ko vdari ura na rotovžu polnoč, on še spreobrača liste v knjigi, ležeči na mizi. Utrujene oči pa se oprò na odlomek, podčrtan od pisatelja: »Bog napolnjuje z ljubeznijo vesmir, neznatne atome, prah nebeskih teles.«

Župnik zapre knjigo, stopi k oknu in zroč na zvezdnato nebo potihoma moli.

svelovnega reda, označen v našem odgovoru na mirovno noto sv. Očeta. Širše kroge bo presenetilo, da, zdelo se jim bo neumljivo, da se hočejo centralne države, specijelno Avstro-Ogrska, v prihodnje odpovedati vojaškim oboroženjem.

Razsodišča.

Vojna ni ustvarila samo nova dejstva in razmere, nego je povzročila tudi nova spoznanja, ki so porušila temelje prejšnje evropske politike. Med mnogimi drugimi političnimi tezami je skopnela pred vsem tudi ta, ki je menila, da je Avstro-Ogrska umirajoča država. Dogma o predstojećem razpadu monarhije je naše stališče v Evropi otežila in je iz nje nastalo vse nerazumevanje za naše življenske potrebe. Če smo se v tej vojski izkazali za popolnoma zdrave in vsaj za ravnovredne, potem sledi iz tega za nas, da zdaj računamo na popolno razumevanje naših življenskih potreb v Evropi in so razdrta upanja, da je mogoče nas premagati s silo orožja. Do trenutka, ko smo to dokazali, se nismo mogli odpovedati varstvu z oboroženjem, se nismo mogli izpostaviti, da bi pod vplivom legend o našem bližnjem propadu kak aeropag neugodno ravnal z našimi življenskimi vprašanji. Od trenutka pa, kar je doprinešen ta dokaz, smo v položaju, da istočasno z našimi nasprotniki odložimo orožje in uredimo svoje morebitne prepire mirno potom razsodišč. To novo spoznanje, ki je zmagalo po svetu, nam daje možnost, da ne sprejmemo le misli o razoroženju in o razsodiščih, nego da tudi, kakor znano, za to že dlje časa delamo. Po sedanji vojni je treba Evropo brezdvomno postaviti na novo pravno podlago, ki bo obsegala garancije za trajnost.

Maščevalna vojska se mora preprečiti.

Prvič mora dati jamstva, da se ne more več zgoditi nikaka maščevalna vojna in sicer z nobene strani. Želimo doseči, da bomo mogli zapustiti otrokom svojih otrok zapuščino, ki jih obvaruje pred strahotami podobnega strašnega časa, kakoršnega doživljamo zdaj. To se ne da doseči z nikako premembo sile pri vojskujočih se državah.

Pot, da pridemo do tega cilja, je edino ona, ki je bila omenjena, mednarodnega svetovnega razoroženja in priznanja razsodilnega postopanja. Nepotrebno je poudarjanje, da se ne sme ta mera razoroženja nikdar vporabiti proti kaki posamezni državi ali proti kaki skupini držav in da mora seveda v enaki meri veljati za kopno, za vodo in za zrak. Boriti pa se je proti vojni kot sredstvu politike. Izvršiti se mora na mednarodni podlagi, pod mednarodno kontrolo splošno, enakomerno in sukcesivno razoroženje vseh držav, sveta in omejit je oboroženo silo na to, kar je neizogibno potrebno.

Vem prav dobro, da je ta cilj jako težko doseči, in je pot, ki vodi do njega, polna težav, dolga in trnjeva, a vendar sém trdno prepričan, da se mora nanjo kreniti in da se bo nanjo krenilo, ne glede na to, če to posamezniki smatrajo za zaželjivo ali ne.

Iz propada narodov nas vse more rešiti samo popolna svetovna razorožitev na suhem in na morju. Vsaka država mora odstopiti nekaj samostojnosti, da dosežemo mir. Ozemlja, last posameznih držav, morajo ostati zavarovana. Gospodarski razvoj in trgovina morata biti v bodoče popolnoma prosta in svobodna. Maščevalna vojska mora biti v bodoče izključena. Rešiti se mora vprašanje odškodnin, a ne enostransko. Če nas sovražniki prisilijo nadaljevati vojno bomo prisiljeni revidirati svoj program in bomo stavili svoje pogoje. Pretežna večina celega sveta je za naš sporazumni mir, le malo ljudi ga zavira. Mi bomo šli mirno naprej. Naša ura bo prišla in ž njo tudi svoboden in miren napredek Avstro-Ogrske.

Na bojiščih.

Večji boji se vršijo edino v Flandriji, kjer so Angleži prodrli nekaj kilometrov v nemško obrambno črto. Angleži so z ognjem z morja in z zraka skoro do cela porušili lepo belgijsko mesto Ostende, katero imajo zasedeno Nemci. Sicer pa na nobenem bojišču kaj posebno važnega.

Politične vesti.

Proračunski odsek državnega zbora se je dne 4. oktobra odgodil do torika dne 9. oktobra. Med tem časom upajo, da se bo razjasnil političen položaj.

Proti justičnemu ministru Schauerju. Avstrijski pravosodni minister Schauer je v razgovoru z urednikom poluradnega madžarskega lista »Dali Hir-lap«, izjavil, da bi bil pri volji, izdati enostavno ministrsko naredbo, po kateri bi se kaznovalo kot zločin vsako govorjenje in pisanje proti — dualizmu. V tej zadevi so Čehi in Jugoslavlani podali dne 2. oktobra ostri interpelaciji. Dr. Korošec in tovariši so vprašali ministrskega predsednika: 1. Ali je pravosodni minister res rekel vse to, kar piše »Dali Hir-lap«? 2. Ako je vse to res, ali hoče ministrski predsednik poučiti pravosodnega ministra, da mora ostati tudi v prihodnje nedotaknjena pravica svobodnega izražanja o ustavni reformi v okviru države ter da minister pl. Schauer nima pravice niti je on poklican, da za ledji celokupne vlade deluje na spremembo takega stanja. 3. Ali si je ministrski predsednik svest, da je pravosodni minister z izjavo, da to zadevo reši naredbenim potom, zopet dokazal, da on ne more biti varuh pravice v ustavni državi, ker žali pravni čut državljanov, ko jasno pokazuje nakane, da hoče neko dejanje, ki celo po priznanju tega ministra samega ni kaznjivo, staviti pod kaznen zločina z enostavno naredbo povsem v nasprotju z načeli modernega kazenskega prava? — Minister Schauer je te dni izjavil nekaterim poslancem, da ni podal omenjene izjave in da ne namerava izdati domnevane naredbe.

Nationalverband proti radikalcem. Nemški radikali so stavili v Nationalverbandu predlog, naj verbandovi člani odložijo v odsekih mesta načelnikov in poročevalcev, da tako vodstvo poslov v odsekih prepustijo slovanski večini. Predlog radikalcev je bil na verbandovem zborovanju dne 3. oktobra odklonjen z 47 proti 16 glasovom.

Ogrski državni zbor bo sklican na dan 16. oktobra.

Vsenemci in Hindenburg. K Hindenburgovi sedemdesetletnici so Vsenemci grozno navduševali naj se obešajo zastave. Graški listi pravijo, da nimajo nič proti Hindenburgovi sedemdesetletnici, vendar pa je bilo malo zastav videti, ker se nočejo podvreči vsenemški komandi. V Mariboru je razobesil frankfurtersko nemško zastavo samo državnonemški protestantski pastor dr. Mahnert.

Tedenske novice

Cerkvene vesti iz Koroškega. Prestavljeni so čč. gg. kaplan Karel Schätzle iz Št. Vida v Sovodnje; Boštjan Unterlugauer iz Sovodnj v Št. Vid; Florentin Lücke, kaplan v Hüttenbergu, v Trebnje; Jožef Maršalek, kaplan v Trebnju, v Zg. Belo; Anton Oblak, kaplan v Št. Lenartu pri Sedmih studencih, v Hodiše; Alojzij Sparring, kaplan v Zg. Belu, kot administrator v Selče; administrator v Št. Jakobu v Rožu Ludovik Viternik kot provizor na Apače. Na župnijo Kamen v Podjuni je prezentiran č. g. Anton Sturm, na župnijo Strmec pa tamošnji provizor č. g. Karel Marašek.

† **Učitelj Jos. Zemljč.** V Rottenmanu na Gornje Štajerskem je tovariš po nesreči zadel z revolverjem poročnika Jos. Zemljča, učitelja v Selnici ob Dravi in sicer tako nesrečno, da je Zemljč dne 30. sept. v Gradcu pri operaciji umrl. V sredo, dne 3. oktobra so truplo prepeljali v Maribor in ga pokopali na Pobrežju. Rajni je bil sin nadučitelja g. Zemljča pri Devici Mariji na Brezju. Bodi mu lahka domača zemljica!

Odlikovani učitelji-vojaki. Poročnik Ivan Žel, učitelj pri Sv. Ani na Krembergu, je odlikovan s srebrno hrabrostno kolajno 2. razreda; Rudolf Kocmut, nadučitelj pri Sv. Urbanu, sedaj poročnik, je bil odlikovan s zlatim zaslužnim križcem na traku hrabrostne kolajne; Franc Kramer, učitelj pri Sv. Benediktu v Slov. gor., sedaj poročnik, je bil odlikovan z zlatim zaslužnim križcem na traku hrabrostne kolajne.

Iz učiteljske službe. Učiteljici ročnih del v Loki, Mariji Kropelj, je deželni šolski svet izrekel priznanje za njene izborne učne uspehe.

Za učitelje. Poslanec dr. Benkovič in tovariši so interpelirali v drž. zboru domobranskega in naučnega ministra, da se vojaške službe oproste vsi manj sposobni ljudskošolski učitelji, in vprašajo, zakaj se dotično povelje vojaškega poveljstva v Gradcu dosledno ne izvaja tudi na Slov. Štajerskem.

Slovenski vojaki v praških bolnišnicah nimajo slovenskih knjig. Kdor more, naj daruje in pošlje franko zabavne in poučne knjige na naslov: Prof. Jos. Skrbinšek, voj. laz. 11, odd. V. v Pragi, češka tehnika.

Slovenska Matica. Gospod Ant. Jakil, tovarnar na Rupi pri Gorici in v Karlovcu na Hrvatskem, je podaril Slovenski Matici povodom njenega oživiljenja po g. magistratnem višjem komisarju Franu Govekarju 1000 K. Hvaležno oznanjujoč ta čin velikodušnega rodoljuba, želi Slovenska Matica, da bi mu sledili mnogi posnemovalci.

Za šolarske kuhinje. Okrajni zastop v Mariboru je v preteklem šolskem letu daroval za pospešitev šolarskih kuhinj in nabavo čevljev po nizki ceni za uboge šolske otroke v polit. okraju mariborskem znesek po 2855 K, za kar mu bodi v imenu uboge šolske mladine izrečena najtoplejša zahvala.

Izredni občni zbor Zveze jugoslovanskih železničarjev se radi nastalih prometnih težkoč preloži na poznejši čas. Odbor.

Paševanje raznih nižjih uradnikov na okrajnem glavarstvu v Brežicah postaja od dneva do dneva nestrpniješe. Ljudstvo voljno prenaša vojne težave, zato pa se postopa ž njim kot z ubogo paro. To psovanje mirnih prosilcev, »venmetanje« in samovoljnost raznih Šornov, Jančarjev in Biebrov mora prenehati. Vprašamo drugo-imenovanega, ali je res, da je odpravil ubogo kmetico z besedami: »Če ne morete otrok rediti, pa jih podavite!« Priče so na razpolago! Tudi za prekučevanje nemško-nacijonalnih kozlov v Brežicah ni prostora. Še tega nam treba, da se nam pri boju za vsakdanji kruh vsiljuje narodni boj. Mera je polna do vrha, zato bo treba priti k dejanjem.

Cesarska slavnost dne 19. avgusta v Mariboru. Naknadno je sprejel slavnostni odbor še iz Št. Lenartskega okraja po gospodu dr. Gorišku 97 K in od gospoda Slepčiča 7 K. Iskrena hvala vsem!

Južna železnica podpira naseljevanje Südmarke med slovenskim ljudstvom s tem, da daje takozvanim varovancem („Schützlinge der Südmark“) in njih spremljevalcem nakaznice za polovično ceno, da celo — kakor železničarjem — režijske karte. Človeka popade sveta jeza, če vidi podpiranje tako nemoralnega dela od strani podjetja kakor je južna železnica, dočim gleda, da lastno osobje kje bodi prikrajša. Tudi še si nikdo ne upa misliti, da bi južna železnica kako slovensko društvo podpirala. Sicer je pa znano, da sede na najvišjih mestih pri južni železnici sami südmarkovci. Višji nadzornik Baum n, pr. potuje samo v zadevah Südmarke in Schulvereina in je le po imenu železničar; in še več takih je; kedo jih more naštet. Heil Südbahn!

Koledar za slovenske vojake za leto 1918. Ta priljubljeni vojaški koledar je zopet izšel. Malo pač je vojakov, ki bi ne bili še imeli dozdej vojaškega koledarja in na tisoče si ga je naročilo že za leto 1918. Zdej torej lahko imajo naši vrli vojaki zopet svojega zvestega spremljevalca. V koledarju najdejo naši vojaki mičen spis o cesarju Karolu I. in cesarici Ziti. Čisto nove določbe o državnih podporah za svoje vpoklicanih, razpravo o pokojninah in vzgojninah vdov in sirot, o pokojninah invalidov itd. Poleg tega se v koledarju najdejo tudi natančni predpisi, kako je treba postopati beguncem, da dobijo begunsko podporo. Ob koncu ima koledar kratek verski poduk za vojake in pa molitvenik, obsegajoč najpotrebnejše molitve za krščanskega vojaka. Poleg tega ima koledar 80 strani praznega papirja za pisanje in svinčnik. Vojaki, sezite po novem koledarju in naročite si ga. Domači, kupite možem in sinovom ta potrebn koledar in pošljite jim ga na bojišče! Vkljub temu, da se je v zadnjem letu skoraj vse podražilo za več kakor 100%, stane Koledar za slovenske vojake s poštnino vred samo K 1.30. Naroča se samo v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Požar. V Bunčanih na Murskem polju je bil v nedeljo, dne 23. sept. že zopet požar; povzročil ga je 4leten otrok. Pogoreli so ta pot Slavič, Zemljč in Vrbajnsak. Sedaj je skupaj 15

gogorelcev, t. j. požar je uničil polovico občine. Starši, skrivajte šibice in pazite na otroke!

Oproščenja kmetovalcev. Deželno-brambovsko ministrstvo je odredilo, da so kmetje, ki so bili oproščeni do 30. septembra in 31. oktobra, oproščeni do 31. oktobra in do 20. novembra. Ni jim treba vlagati nikake prošnje.

Gospodarske novice.

Višja cena za oves. Okrajno glavarstvo v Mariboru nam naznanja, da armada na bojišču nujno potrebuje ovsu. Zategadelj je patrijotična dolžnost, vsakega posestnika, dati armadi na razpolago utrpne zaloge ovsu in oves takoj oddati pristojnemu komisijonarju. Za ves do dne 15. oktobra 1917 oddani oves se izplača premija po 5 K za vsakih 100 kg, torej za 100 kg ovsu 41 K. Vsi posestniki, kateri so dosedaj oddali oves za ceno po 36 K, dobijo od komisijonarja doplačano 5 K za 100 kg. Od dne 15. oktobra 1917 počeni velja zopet prejšnja cena po 36 K.

Jajca za sladkor. Prehranjevalni urad mariborskega okrajnega glavarstva naznanja: Ker se za prebivalstvo mariborskega mesta potrebuje gotova množina jajc, je bilo dne 13. avgusta 1917 naročeno vsem županstvom, da morajo občine za preskrbo mariborskega prebivalstva z jajci oddati gotovo število jajc. Ker pa ta zaukaz ni imel zaželjenega uspeha, se odredi, da naj vsak pridelovalec jajc ob priliki, ko prejme sladkor na sladkorne karte, odda prostovoljno, primerno število jajc, za katere se določa cena 30 vinarjev za komad. Prodajalnam, ki prodajajo sladkor, se je naročilo, da prevzamejo oddana jajca in jih oddajo prehranjevalnem uradu. Pripomni se, da bi bilo okrajno glavarstvo, ako bi se tudi ta zadnji poskus, dobiti zadostno množino jajc, izjalovil, prisiljeno poslužiti se prisilnih sredstev, da dobi za mestno prebivalstvo mariborsko potrebno množino jajc. — Tako odlok. — V tem odloku, ki je izraz upravninljive skrbi za mariborsko mestno prebivalstvo, se naglašja, da je tak način oddaje jajc prostovoljen. Vprašamo, ali je to prostovoljna oddaja jajc, ako dobi kmet na sladkorne karte sladkor le tedaj, ako prinese v prodajalno primerno število jajc? Kaj pa za slučaj, ako kmet nima primerne števila jajc, ali jih sploh nima? Kako pa za slučaj, če kmet jajca sam doma krvavo rabi, zlasti če mu primanjkuje mleka in zabele? Kaj pa za slučaj, ako kočarji, viničarji itd. sploh nimajo kokoši in torej tudi ne jajc? Ta način rekviriranja jajc ni prostovoljen, ampak je prisiljen v pravem pomenu besede, kajti sladkor dobiš te tedaj, če prineseš jajca. Naše požrtvovalno slovensko kmetško prebivalstvo, ki mora v tej vojski doprinesati največ žrtev, ki trpi kakor kamen na cesti in dela v potu svojega obraza od zore do mraka, da preskrbi armado in prebivalstvo s potrebnimi živili, si pač ne zasluži, da se postopa z njim s tako trdosrčnimi ukazi in naredbami.

Cene za stročnice. Urad za ljudsko prehrano namerava za letos prevzemne cene za stročnice v primeri z lanskim letom precej zvišati. Tako n. pr. so znašale lani prevzemne cene za lečo 55 K za 100 kg, a letos pa bodo znašale 120 kron.

Oves nadomestilo za riž. Od meseca junija lanskega leta do konca meseca junija tega leta so v Avstriji izdelali iz 1120 vagonov ovsu 540 vagonov zlušenega ovsu, iz katerega so zopet izdelali 35.400 meterskih stotov takozvanega ovsenega riža kot nadomestilo za riž, 2100 meterskih stotov moke iz ovsenega riža, 490 meterskih stotov ovsenega zdroba in 200 meterskih stotov navadne ovsene moke.

Pridelovanje prosa v Avstriji. V letih 1916/17 se je v Avstriji pridelalo 97.500 meterskih stotov prosa, iz katerega se je naredilo 70.000 meterskih stotov pšena. Iz enega meterskega stota prosa se je dobilo do 60 kilogramov pšena. Vojno žitno prometni zavod je prodajal proso po 125 K za meterski stot, odpadke pa po 28 K. Vojno žitno prometni zavod je imel pri tej prodaji več kakor poldrugi milijon dobička!

Listje — stelja za vojaške konje. Vojno ministrstvo je odredilo, da se naj v bodoče vsled pomanjkanja krme jin slame rabi tudi listje, smrečje in žagovina kot stelja za vojaške konje. V ta namen bo vojaška uprava kupovala te vrste stelje in sicer za ceno, katera bo določena v tozadovni pogodbi. Ponudbe je pošiljati na najbližjo intendanco vojaškega poveljstva.

Razne novice.

Sleparski vojaški dobavitelji na Ogrskem. Kazenske razprave proti raznovrstnim vojaškim dobaviteljem na Ogrskem, ki so večidel od vojaščinne oproščeni ogrski židje, so na dnevnom redu. Te dni se zopet vrši velika kazenska razprava v Segedinu proti židovskemu vojaškemu dobavitelju Samuelu Morgenduftu, ki je vojaško upravo opeharil za poldrugi milijon kron.

Veliki gospoveški zvon iz l. 1687 ostane kot »narodni spomenik«. Tako poročajo celovski listi.

Petek kot brezmesni dan na Ogrskem odpravljen. Ogrska vlada je odpravila te dni zadnji brezmesni dan na Ogrskem — petek. Znamenje časa, da se je ogrska vlada spravila ravno na petek, kot postni dan katoličanov in to na Ogrskem, ki se zove Marijino kraljestvo in dežela sv. Štefana. Pri nas še druge dni ni dobiti mesa, a na Ogrskem pa vlada odpravlja katoliški postni dan.

18letna deklica vlomila v cerkev. Gvardijan kapucinskega samostana v Reki se je prebudil zjutraj pred 2. uro. Ker ni mogel več zaspati, se je podal v cerkev molit. Ker je slišal v cerkvi sumljiv šum, je zaklenil cerkev in šel klicat svoje sobrate. Ti so se oborožili z različnimi predmeti in se podali v cerkev, kjer so našli 18letno deklico, ki je vlomila v cerkev, snela z glavnega oltarja vse sveče in z Marijine podobe vzela zlato zapestnico. (Dragocenosti Marijine podobe so vredne 24.000 K, samo krona, ki je iz zlata, je vredna 8000 K. Leta 1910 je tat ukradel vse te dragocenosti, a so jih dobili zopet nazaj. Tat je bil takrat prijat v Mariboru.)

Kakšni so vojaški nabori v Ameriki? Angleški časopisi opisujejo način, kako postopajo v Ameriki pri pregledovanju vojaških obvezancev. V veliki dvorani je 16 zdravnikov, razdeljenih v dve skupini. Vsaki zdravnik ima pisarja, kateremu pove nabornik svoje ime, kraj, dan in leto rojstva. Prvi zdravnik zmeri velikost, težo in obseg prsi, drugi preišče srce in pluća, tretji kožo in mišičje, četrti preišče, ali ima krčeve žile, ali je imel zlomljeno nogo, roko in slično, peti pregleda nos, vrat in zobe, šesti oči, sedmi ušesa, osmi zdravnik, višja šarša, dobi redno izpolnjen popis in določi sposobnost ali nesposobnost ter odredi, kam pride potrjenec, ali k pehoti ali konjeništvu itd. Tako je v novem svetu, v starem pa se vršijo vojaška pregledovanja precej hitreje in zelo enostavno.

40 dojenčev umrlo v bolnišnici. V otroški bolnišnici v Budimpešti je v enem dnevu vsled zavzivanja pokvarjenega mleka umrlo 40 dojenčkov. Krivdo na nesreči zavračajo drug na drugega, vendar je pa ugotovljeno, da je imel pri tej žaloigri svoje umazane roke nek židovski liferant.

Zdravniki se smejo voziti s tovornimi vlaki. Notranje ministrstvo je izdalo odlok, ki določa, da se smejo zdravniki, ako bi radi v nujnih zadevah obiskali bolnike, voziti tudi s tovornimi vlaki.

Dvajsettisoči izmenjan invalid — Slovenec. Te dni se je vrnil iz ruskega vjetništva dvajsettisoči avstrijski izmenjan invalid Ivan Golja, ki je rodom goriški Slovenec.

Za 65.000 K kož ukradenih. V noči na 27. septembra so neznane osebe vlomile v skladišče dunajske veletrgovine s kožami Franca Kosterba ter odnesle in odpeljale raznih dragocenih kož v vrednosti 65.000 K.

Dopisi.

Maribor. Preteklo sredo zvečer so našli na dravskem bregu pri Gornjem Dupleku blizu Maribora veliko italijansko letalo s tremi propelerji. Letalo je uničil požar, le železno ogrodje je ležalo na tleh. Na tem mestu je namreč padlo na zemljo. Prvikrat je torej sovražni zrakoplov priplul do Maribora, ne da bi ljudje bili o tem kaj videli ali slišali. Dosedaj nam še ni nič znanega, kaj je s posadko sovražnega letala.

Bunčani. Občinski odbor v Bunčanih, okraj ljutomerski, je imenoval v seji dne 28. julija t. l. gospoda Viktorja Kastner-Pöhra, c. k. namestniškega koncipista in okr. komisarja (tačas uradnega vodja) v Ljutomeru, zaradi naklonjenosti in prijaznosti do občanov v težkih vojnih časih častnim občanom. Diploma se je izročila imenovanemu dne 23. sept.

Marija Nazarje. Dne 2. oktobra je umrl tukajšnji veleposestnik Anton Turnšek. Pogreb rajnega vzor-moža se je vršil v četrtek predpoldne. Veleuglednemu možu in kremenitemu značaju svetila večna luč! Čislani rodbini naše sožalje!

Trbovlje. Dekliška zveza priredi skupno z Orlom v nedeljo, dne 14. oktobra 1917 v prostori Društvenega Doma ob 3. uri pop. predstavo s sledečim sporedom: 1. Svoje glavna Minka, igra v štirih dejanjih; 2. prosta zabava, tamburanje, šaljiva pošta itd. V odmorih tamburanje. Vstopnina: part. I. vrste 1.40 K; II. vrste in na galeriji 1.20 K; stojišče 60 v. Čisti dobiček je namenjen Rdečemu križu. Vabimo k obilni udeležbi.

+

Potrjim srcem naznanjamo v svojem kakor v imenu sorodnikov pretresujočo vest, da je vzela neizprosna smrt iskreno ljubljene soproga, ozir. očeta, brata in svaka, g.

Antona Turnšeka

veleposestnika in veletrgovca v M. Nazarjih.

V 69. leta svoje starosti je dne 2. oktobra ob 6. uri zjutraj po dolgi bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajočce, zatnil za vedno oči.

Pogreb nepozabnega rajnega se je vršil v četrtek, dne 4. oktobra ob 10. uri popoldne na domače pokopališče.

Mir božji njegovi daši!

Priporoča se v molitev in v blag spomin!

M. Nazarje, dne 4. oktobra 1917.

Žalujoči ostali.

Rodbina Zemljičeva naznanja tužnega srca vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je nje iskreno ljubljeni sin, ozir. brat in svak,

Josip Zemljič,

učitelj in c. kr. rezervni poročnik,

vsled smrtonosne rane, povzročene po ne previdnosti tovariša, v graški vojaški bolnišnici po kratki a mučni bolezni mirno v Gospodu zaspal — — v cvetu mladosti.

Gradec-Maribor, dne 1. oktobra 1917.

Zahvala.

Globoko ginjeni izrekamo vsem, ki so spremili predragega blagopokojnika k večnemu počitku, najsrčnejšo zahvalo. Posebno se zahvaljujemo velečastiti duhovščini, visokorodnim vojaškim dostojanstvenikom, odposlanstvu 27. reg., velezaslužnemu g. šol. nadzorniku in ravnatelju I. Dreflaku, dragim tovarišem-učiteljem in učiteljicam, sotovarišem-vojakom in ljubim žalujočim domačih občin za izraze sočutja in mnogoštevilno udeležbo kakor sl. pevskemu zboru za pretresljivo nagrobnico.

Maribor, dne 3. oktobra 1917.

Rodbina Zemljič-From-Žoher.